

TEISINGUMO TEISMO (didžioji kolegija) SPRENDIMAS

2010 m. birželio 29 d.\*

Byloje C-28/08 P

dėl 2008 m. sausio 23 d. pagal Teisingumo Teismo statuto 56 straipsnį pateikto apeliacinio skundo

**Europos Komisija**, atstovaujama C. Docksey ir P. Aalto, nurodžiusi adresą dokumentams įteikti Liuksemburge,

ieškovė,

palaikoma:

**Jungtinės Didžiosios Britanijos ir Šiaurės Airijos Karalystės**, atstovaujamos E. Jenkinson ir V. Jackson, padedamų baristerio J. Coppel,

\* Proceso kalba: anglų.

**Europos Sąjungos Tarybos**, atstovaujamos B. Driessen ir C. Fekete,

įstojusių į apeliacinį procesą šalių,

dalyvaujant kitoms proceso šalims:

**The Bavarian Lager Co. Ltd**, įsteigta Kliderou (Jungtinė Karalystė), atstovaujama  
solisitorių J. Webber ir M. Readings,

ieškovei pirmojoje instancijoje,

palaikomai:

**Danijos Karalystės**, atstovaujamos B. Weis Fogh,

**Suomijos Respublikos**, atstovaujamos J. Heliskoski,

**Švedijos Karalystės**, atstovaujamos K. Petkovska,

įstojusią į apeliacinį procesą šalių,

**Europos duomenų apsaugos priežiūros pareigūno**, atstovaujamo H. Hijmans,  
A. Scirocco ir H. Kranenborg,

įstojusios į bylą šalies pirmojoje instancijoje,

TEISINGUMO TEISMAS (didžioji kolegija),

kurį sudaro pirmininkas V. Skouris, kolegijų pirmininkai A. Tizzano, J. N. Cunha Rodrigues, K. Lenaerts, R. Silva de Lapuerta ir C. Toader, teisėjai A. Rosas, K. Schiemann, E. Juhász (pranešėjas), G. Arestis ir T. von Danwitz,

generalinė advokatė E. Sharpston,  
posėdžio sekretorius H. Von Holstein, kanclerio pavaduotojas,

atsižvelgęs į rašytinę proceso dalį ir įvykus 2009 m. birželio 16 d. posėdžiui,

susipažinęs su 2009 m. spalio 15 d. posėdyje pateikta generalinės advokatės išvada,

priima šį

## Sprendimą

- 1 Savo apeliaciniu skundu Europos Bendrijų Komisija, palaikoma Jungtinės Didžiosios Britanijos ir Šiaurės Airijos Karalystės bei Europos Sąjungos Tarybos, prašo Teisingumo Teismo panaikinti 2007 m. lapkričio 8 d. Europos Bendrijų Pirmosios instancijos teismo sprendimą *Bavarian Lager prieš Komisiją* (T-194/04, Rink. p. II-4523, toliau – skundžiamas sprendimas), kiek juo buvo panaikintas 2004 m. kovo 18 d. Komisijos sprendimas (toliau – ginčijamas sprendimas), kuriuo atmestas *The Bavarian Lager Co. Ltd* (toliau – *Bavarian Lager*) prašymas leisti susipažinti su visu 1996 m. spalio 11 d. susitikimo, vykusio per procedūrą dėl įsipareigojimų neįvykdymo (toliau – 1996 m. spalio 11 d. susitikimas), protokolu.

## Teisinis pagrindas

- 2 1995 m. spalio 24 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 95/46/EB dėl fizinių asmenų apsaugos tvarkant asmens duomenis ir dėl laisvo tokių duomenų judėjimo (OL L 281, p. 31; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 13 sk., 15 t., p. 355) siekiant užtikrinti laisvą asmens duomenų judėjimą Europos bendrijoje valstybės narės įpareigojamos užtikrinti, kad tvarkant asmens duomenis būtų paisoma fizinių asmenų pagrindinių teisių ir laisvių, visų pirma – jų teisės į privatų gyvenimą.

- 3 2000 m. gruodžio 18 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 45/2001 dėl fizinių asmenų apsaugos Bendrijos institucijoms ir įstaigoms tvarkant asmens duomenis ir laisvo tokių duomenų judėjimo (OL L 8, 2001, p. 1; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 13 sk., 26 t., p. 102) buvo priimtas remiantis EB 286 straipsniu.
  
- 4 Reglamento Nr. 45/2001 1, 2, 5, 7, 8, 12, 14 ir 15 konstatuojamosiose dalyse nustatyta:

„(1) Taikant Sutarties 286 straipsnį reikia, kad Bendrijos institucijoms ir įstaigoms būtų taikomi Bendrijos teisės aktai dėl asmenų apsaugos tvarkant asmens duomenis ir tokių duomenų laisvo judėjimo.

(2) Taikant visapusišką asmens duomenų apsaugos sistemą reikia ne tik nustatyti duomenų subjektų teises ir įsipareigojimus tiems, kurie tvarko asmens duomenis, bet ir pažeidėjams taikyti atitinkamas nuobaudas, bei nepriklausomos priežiūros įstaigos vykdomą stebėjimą.

<...>

(5) Reglamentas būtinas tam, kad asmeniui būtų suteiktos įstatymais įgyvendinamos teisės <...>

<...>

(7) Asmenys, kuriuos reikia apsaugoti, yra tie asmenys, kurių asmens duomenis Bendrijos institucijos ar įstaigos tvarko bet kuriuo tikslu <...>

(8) Duomenų apsaugos principai turi būti taikomi kiekvienai informacijai apie asmenį, kurio asmens tapatybė yra žinoma arba gali būti nustatyta. <...>

<...>

(12) Visoje Bendrijoje turėtų būti užtikrintas nuoseklus ir vienodas taisyklių, reglamentuojančių asmenų pagrindinių teisių ir laisvių apsaugą, taikymas tvarkant asmens duomenis.

<...>

(14) Tam tikslui turėtų būti imtasi Bendrijos institucijoms ir įstaigoms privalomų priemonių. Šios priemonės turėtų būti taikomos visiems Bendrijos visų institucijų tvarkomiems asmens duomenims, jeigu atliekant visas Bendrijos teisėje numatytas veiklos rūšis ar jų dalį yra taip tvarkomi duomenys.

(15) Jeigu Bendrijos institucijos ar įstaigos asmens duomenis tvarko vykdydamos tokią veiklą, kuriai netaikomas šis reglamentas, pirmiausia tokią, kuri nurodyta [ES sutarties redakcijos, galiojusios iki Lisabonos sutarties] V ir VI antraštinėse dalyse, asmens pagrindinių teisių ir laisvių apsauga užtikrinama deramai atsižvelgus į [šios ES sutarties] 6 straipsnį. Teisės susipažinti su dokumentais, įskaitant asmens duomenis saugojančius dokumentus, sąlygas reguliuoja pagal EB <...> 255 straipsnį, kurio taikymo sritis apima [minėtos ES] sutarties V ir VI antraštines dalis, priimtos taisyklės.“

5 Reglamento Nr. 45/2001 1 straipsnyje nustatyta:

„1. Vadovaujantis šiuo reglamentu, pagal Europos Bendrijų steigimo sutartis arba jomis vadovaujantis įsteigtos institucijos ir įstaigos (toliau – Bendrijos institucijos ar įstaigos) gina fizinių asmenų pagrindines teises ir laisves, o svarbiausia – su asmens duomenų tvarkymu susijusią jų teisę į privataus gyvenimo neliečiamumą, ir nei riboja, nei draudžia laisvai judėti asmens duomenims arba juos gauti duomenų gavėjams, kuriems taikomas Direktyvą 95/46/EB <...>

2. Šiuo reglamentu įsteigta nepriklausoma priežiūros institucija (toliau – Europos duomenų apsaugos priežiūros pareigūnas) prižiūri, kaip visiems Bendrijos institucijos ar įstaigos tvarkymo veiksmams taikomos šio reglamento nuostatos.“

6 Šio reglamento 2 straipsnyje numatyta:

„Šiame reglamente:

a) „asmens duomenys“ – bet kuri informacija, susijusi su fiziniu asmeniu (toliau – duomenų subjektas), kurio tapatybė yra žinoma arba gali būti tiesiogiai ar netiesiogiai nustatyta pasinaudojant tokiais duomenimis kaip asmens kodas, vienu ar keliais asmeniui būdingais fizinio, fiziologinio, protinio, ekonominio, kultūrinio ar socialinio pobūdžio požymiais;

- b) „asmens duomenų tvarkymas“ <...> – bet kuris su asmens duomenimis atliekamas vienkartinis ar daugkartinis veiksmas, toks kaip rinkimas, užrašymas, rūšiuojimas, saugojimas, adaptavimas ar keitimas, atgaminimas, paieška, naudojimas, atskleidimas perduodant, platinant ar kitu būdu padarant juos prieinamus, lyginimas ar sujungimas, tvarkymo sustabdymas, trynimas ar naikinimas, nepaisant to, ar tokie veiksmai atliekami automatinio būdu ar ne;

<...>“

7 Minėto reglamento 3 straipsnyje nustatyta:

„1. Visos Bendrijos institucijos ir įstaigos šį reglamentą taiko visiems tvarkomiems asmens duomenims, jeigu asmens duomenys yra tvarkomi atsižvelgiant į Bendrijos teisėje numatytas visas veiklos rūšis ar jų dalį.

2. Šis reglamentas taikomas visiškai arba iš dalies automatinio būdu tvarkomiems asmens duomenims ir neautomatinio būdu tvarkomiems asmens duomenims, kurie yra arba yra skirti sudaryti susistemintos rinkmenos dalį.“



8 Pagal to paties reglamento 4 straipsnį:

„1. Asmens duomenys turi būti:

a) tvarkomi sąžiningai ir teisėtai;

b) renkami atsižvelgiant į apibrėžtus, aiškius ir teisėtus tikslus, ir po to negali būti tvarkomi su šiais tikslais nesuderintu būdu. <...>

<...>“

9 Reglamento Nr. 45/2001 5 straipsnyje nustatyta:

„Asmens duomenys gali būti tvarkomi tik tuo atveju, jeigu:

a) juos reikia tvarkyti, kad visuomenės labai būtų vykdoma užduotis vadovaujantis Europos Bendrijų steigimo sutartimis arba kitais jomis remiantis priimtais teisės aktais, arba teisėtai įgyvendinant Bendrijos institucijos ar įstaigos arba trečiosios šalies, kuriai atskleidžiami duomenys, įgaliojimus; arba

b) tvarkyti reikia vykdant teisinį įsipareigojimą, kuris nustatomas duomenų valdytojui; arba

<...>

d) duomenų subjektas nedviprasmiškai duoda sutikimą <...>

<...>“

<sup>10</sup> Šio reglamento 8 straipsnyje „Asmens duomenų perdavimas duomenų gavėjams, kuriems taikoma Direktyva 95/46 <...>, išskyrus Bendrijos institucijas ir įstaigas“ nustatyta:

„Nepažeidžiant 4, 5, 6 ir 10 straipsnių, asmens duomenys perduodami tik tiems duomenų gavėjams, kuriems yra taikomas Direktyvą 95/46 <...> įgyvendinantis nacionalinis įstatymas:

- a) jeigu duomenų gavėjas nustato, kad duomenys yra būtini vykdant užduotį visuomenės labai arba įgyvendinti valstybinės valdžios institucijos įgaliojimus; arba
  
- b) jeigu duomenų gavėjas įrodo būtinybę gauti perduotus duomenis ir nėra priežasties manyti, kad gali būti pažeisti teisėti duomenų subjekto interesai.“

11 Minėto reglamento 18 straipsnyje „Duomenų subjekto teisė nesutikti“ numatyta:

„Duomenų subjektas turi teisę:

- a) bet kada dėl įtikinamų teisėtų priežasčių, susijusių su konkrečia jo padėtimi, nesutikti dėl savo asmens duomenų tvarkymo, išskyrus šio reglamento 5 straipsnio b, c ir d punktuose numatytus atvejus. Jeigu toks nesutikimas yra pagrįstas, tokie asmens duomenys nebegali būti toliau tvarkomi;
- b) prieš jo asmens duomenis pirmą kartą atskleidžiant trečiosioms šalims arba prieš jo vardu naudojant juos tiesioginės rinkodaros tikslais, būti neatlygintinai aiškiai informuotas ir supažindintas su savo teise nesutikti dėl tokių asmens duomenų atskleidimo ar naudojimo.“

12 2001 m. gegužės 30 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 1049/2001 dėl galimybės visuomenei susipažinti su Europos Parlamento, Tarybos ir Komisijos dokumentais (OL L 145, p. 43; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 1 sk., 3 t., p. 331) nustato EB 255 straipsnyje numatytos teisės susipažinti su šių institucijų dokumentais principus, sąlygas ir ribas. Šis reglamentas taikomas nuo 2001 m. gruodžio 3 d.

13 Pagal Reglamento Nr. 1049/2001 1 konstatuojamąją dalį:

„[ES sutarties redakcijos, galiojusios iki Lisabonos sutarties] 1 straipsnio antrojoje pastraipoje įtvirtinta atvirumo sąvoka, nurodant, kad Sutartimi žymimas naujas

etapas dar glaudesnės sąjungos tarp Europos tautų kūrimo procese, kur visi sprendimai yra priimami kaip galima atviriau bei kaip galima arčiau piliečių.“

14 Pagal šio reglamento 2 konstatuojamąją dalį:

„Atvirumas leidžia piliečiams artimiau dalyvauti sprendimų priėmimo procese bei garantuoja didesnę valdymo teisėtumą ir veiksmingumą bei aukštesnę atskaitomybę piliečiui mastą demokratinėje sistemoje. Atvirumas padeda stiprinti demokratijos principus ir pagarbą pagrindinėms teisėms, kaip numatyta ES sutarties [redakcijos, galiojusios iki Lisabonos sutarties] 6 straipsnyje bei Europos Sąjungos pagrindinių teisių chartijoje (toliau – chartija).“

15 Minėto reglamento 4 ir 11 konstatuojamosiose dalyse nustatyta:

„(4) Šio reglamento tikslas yra padaryti visuomenės teisę susipažinti su dokumentais kaip galima veiksmingesne bei numatyti tokios galimybės principus ir ribas pagal ES <...> 255 straipsnio 2 dalį.

<...>

(11) Iš esmės visi institucijų dokumentai turėtų būti prieinami visuomenei. Tačiau, išimties tvarka turėtų būti apsaugomi tam tikri visuomenės ir asmeniniai interesai. Institucijoms turėtų būti suteikta teisė saugoti savo vidaus konsultacijas ir svarstymus, kai yra būtina išlaikyti jų sugebėjimą vykdyti užduotis. Svarstydamos dėl išimčių, institucijos turėtų atsižvelgti į Sąjungos teisėje numatytus principus dėl asmeninių duomenų apsaugos visoje Sąjungos veikloje.“

16 Pagal Reglamento Nr. 1049/2001 2 straipsnį „Naudos gavėjai ir taikymo sritis“:

„1. Bet kuris Sąjungos pilietis ir bet kuris fizinis ar juridinis asmuo, gyvenantis ar turintis registruotą buveinę valstybėje narėje, turi teisę, laikydamasis šiame reglamente nustatytų principų, sąlygų ir apribojimų, susipažinti su institucijų dokumentais.

2. Institucijos gali, laikydamosi tų pačių principų, sąlygų ir apribojimų, leisti bet kuriam fiziniam ar juridiniam asmeniui, negyvenančiam arba neturinčiam registruotos buveinės valstybėje narėje, susipažinti su dokumentais.

3. Šis reglamentas taikomas visiems institucijos turimiems dokumentams, tai yra, jos parengtiems arba gautiems ir esantiems jos žinioje, susijusiems su visomis Europos Sąjungos veiklos sritimis.

4. Nepažeidžiant 4 ir 9 straipsnių, dokumentai yra pateikiami visuomenei pagal raštišką paraišką arba tiesiogiai elektroniniu būdu arba per registrą. Visų pirma yra tiesiogiai prieinami pagal 12 straipsnį teisėkūros procese parengti arba gauti dokumentai.

5. Slapto pobūdžio, kaip apibūdinta 9 straipsnio 1 dalyje, dokumentams yra taikoma speciali tame straipsnyje numatyta procedūra.

<...>“

17 Pagal šio reglamento 4 straipsnį dėl teisės susipažinti su dokumentais išimčių:

„1. Institucijos nesuteikia galimybės susipažinti su dokumentais, dėl kurių atskleidimo nukentėtų apsauga [susijusi su]:

<...>

b) individo privatumu ir neliečiamumu, ypač pagal asmens duomenų apsaugą reglamentuojančius Bendrijos teisės aktus.

2. Institucijos nesuteikia galimybės susipažinti su dokumentais, dėl kurių atskleidimo nukentėtų apsauga:

<...>

— inspekcijų, tyrimų ir audito tikslų,

nebent atskleidimo reikalautų viršesnis viešasis interesas.

<...>“

- 18 Reglamento Nr. 1049/2001 6 straipsnio 1 dalyje numatyta, kad „pareiškėjas nebūtinai turi nurodyti paraiškos pateikimo priežastį“.

### **Faktinės ginčio aplinkybės**

- 19 Šio ginčo faktinės aplinkybės skundžiamo sprendimo 15–28 ir 34–37 punktuose išdėstytos taip:

„15 [*Bavarian Lager*] buvo įsteigta 1992 m. gegužės 28 d. siekiant importuoti vokišką alų, skirtą Jungtinės Karalystės gėrimų pardavimo vartoti vietoje įstaigoms, kurių dauguma yra įsikūrusios Anglijos šiaurėje.

16 Vis dėlto [*Bavarian Lager*] negalėjo parduoti savo produkto, nes daugelis Jungtinės Karalystės verslininkų, eksploatuojančių gėrimų pardavimo vartoti vietoje įstaigas, buvo susaistyti išimtinėmis pirkimo sutartimis, kurios juos įpareigojo pirkti alų tik iš tam tikrų alaus daryklų.

- 17 Pagal Jungtinės Karalystės įsakymo dėl alaus tiekimo (*Supply of Beer (Tied Estate) Order 1989 SI 1989/2390*) 7 straipsnio 2 dalies a punktą Britanijos alaus daryklos, turinčios sutartis su daugiau nei 2000 barų, privalo suteikti šių įstaigų vadovams galimybę pirkti alų iš kitų alaus daryklų, jei šis alus yra laikomas statinėse, o alkoholio kiekis jame viršija 1,2 %. Ši nuostata bendrai yra vadinama „Guest Beer Provision“ (toliau – GBP).
  
- 18 Tačiau daugelis ne Jungtinėje Karalystėje pagamintų alaus rūšių negali būti pripažintos „statinėse laikomu alumi“ GBP prasme, todėl joms ši nuostata netaikoma.
  
- 19 Manydama, kad GBP yra lygiavėrcio poveikio priemonė kiekybiniam importo apribojimui ir todėl nesuderinama su EB sutarties 30 straipsniu (po pakeitimo – EB 28 straipsnis), [*Bavarian Lager*] 1993 m. balandžio 3 d. laišku pateikė skundą Komisijai, kuris buvo įregistruotas numeriu P/93/4490/UK.
  
- 20 Atlikusi tyrimą 1995 m. balandžio 12 d. Komisija nusprendė pagal EB sutarties 169 straipsnį (po pakeitimo – EB 226 straipsnis) pradėti procedūrą prieš Jungtinę Didžiosios Britanijos ir Šiaurės Airijos Karalystę. 1995 m. rugsėjo 28 d. ji pranešė [*Bavarian Lager*] apie tai, kad vyksta tyrimas ir kad ji 1995 m. rugsėjo 15 d. išsiuntė Jungtinei Karalystei oficialų pranešimą. 1996 m. birželio 26 d. Komisija nusprendė Jungtinei Karalystei pateikti pagrįstą nuomonę, o 1996 m. rugpjūčio 5 d. paskelbė pranešimą spaudai, kuriuo informavo apie šį sprendimą.
  
- 21 1996 m. spalio 11 d. įvyko susitikimas <...>, kuriame dalyvavo Komisijos generalinio direktorato (toliau – GD) „Vidaus rinka ir finansinės paslaugos“, Jungtinės Karalystės prekybos ir pramonės ministerijos atstovai ir Vidaus rinkos alaus daryklų konfederacijos (toliau – VRADK) atstovai. 1996 m. rugpjūčio 27 d. laišku



[*Bavarian Lager*] prašė leisti dalyvauti [1996 m. spalio 11 d.] susitikime, tačiau Komisija atsisakė patenkinti šį prašymą.

- 22 1997 m. kovo 15 d. Jungtinės Karalystės prekybos ir pramonės ministerija pranešė apie GBP pakeitimo projektą, pagal kurį buteliuose laikomas alus gali būti perparduodamas kaip skirtingos kilmės alus, lygiai kaip ir statinėse laikomas alus. Po to, kai du kartus, t. y. 1997 m. kovo 19 d. ir 1997 m. birželio 26 d., Komisija atidėjo savo sprendimą pateikti Jungtinei Karalystei pagrįstą nuomonę, GD „Vidaus rinka ir finansinės paslaugos“ B direktorato „Laisvas prekių judėjimas ir viešieji pirkimai“ 2 skyriaus „EB sutarties 30–36 straipsnių taikymas (pranešimai, skundai, pažeidimai ir kt.) ir prekybos tarp valstybių narių apribojimų panaikinimas“ vadovas pranešė [*Bavarian Lager*], kad dėl GBP peržiūrėjimo projekto <...> Sutarties 169 straipsnyje numatyta procedūra buvo sustabdyta ir kad Jungtinei Karalystei nebuvo išsiųsta pagrįsta nuomonė. Jis nurodė, kad ši procedūra bus nutraukta iš karto, kai įsigalios GBP pakeitimai. Nauja GBP redakcija įsigaliojo 1997 m. rugpjūčio 22 dieną. Pagrįsta nuomonė nebuvo išsiųsta Jungtinei Karalystei, o Komisija galiausiai 1997 m. gruodžio 10 d. nusprendė nutraukti procedūrą dėl pažeidimo.
- 23 [*Bavarian Lager*] remdamasi Elgesio kodeksu [dėl visuomenės teisės susipažinti su Tarybos ir Komisijos dokumentais (OL L 340, 1993, p. 41)] 1997 m. kovo 21 d. faksu GD „Vidaus rinka ir finansinės paslaugos“ generalinio direktoriaus paprašė pateikti jai pagrįstos nuomonės kopiją. Ši paraiška ir vėlesnis jos pakartojimas buvo atmesti.
- 24 1997 m. rugsėjo 18 d. [sprendimu] Komisijos generalinis sekretorius patvirtino GD „Vidaus rinka ir finansinės paslaugos“ generaliniam direktoriui pateiktos paraiškos atmetimą (toliau – 1997 m. rugsėjo 18 d. sprendimas).

- 25 [*Bavarian Lager*] Pirmosios instancijos teismui pateikė ieškinį dėl 1997 m. rugsėjo 18 d. sprendimo panaikinimo, kuris Teismo kanceliarijoje buvo užregistruotas numeriu T-309/97. 1999 m. spalio 14 d. Sprendimu *Bavarian Lager prieš Komisiją* (T-309/97, Rink. p. II-3217) Pirmosios instancijos teismas atmetė ieškinį nusprenddamas, kad nagrinėjamo tikslo, t. y. leisti valstybei narei savanoriškai suderinti aktus pagal Sutarties reikalavimus arba prireikus suteikti jai galimybę pateisinti savo poziciją, siekimas saugant viešąjį interesą pateisino paraiškos susipažinti su parengiamuoju dokumentu, susijusiu su <...> Sutarties 169 straipsnyje numatytos procedūros etapu, atmetimą.
- 26 1998 m. gegužės 4 d. [*Bavarian Lager*], remdamasi Elgesio kodeksu, pateikė Komisijai paraišką leisti susipažinti su visais byloje P/93/4490/UK vienuolikos nurodytų bendrovių ir organizacijų bei trijų konkrečių asmenų ar įmonių kategorijų pateiktais dokumentais. Komisija atmetė pirminę paraišką, nes Elgesio kodeksas yra taikomas tik Komisijos parengtiems dokumentams. Kartotinė paraiška buvo atmesta, nes Komisija nerengė nagrinėjamų dokumentų, o visos paraiškos turėjo būti pateiktos dokumento autoriui.
- 27 1998 m. liepos 8 d. [*Bavarian Lager*] Europos ombudsmenui pateikė skundą, įregistruotą numeriu 713/98/IJH, 1999 m. vasario 2 d. laiške patikslindama, kad ji siekė sužinoti VRADK atstovų, kurie dalyvavo 1996 m. spalio 11 d. susitikime, pavardes ir bendrovių bei asmenų, priklausančių keturiolikai [*Bavarian Lager*] pirminėje paraiškoje leisti susipažinti su byloje P/93/4490/UK Komisijai pateiktais dokumentais nurodytų kategorijų, atstovų pavardes.
- 28 Po ombudsmeno ir Komisijos susirašinėjimo pastaroji 1999 m. spalio ir lapkričio mėn. nurodė, kad į 45 laiškus, kuriuos ji išsiuntė duomenų subjektams prašydama

leisti atskleisti [*Bavarian Lager*] jų tapatybę, gavo 20 atsakymų – 14 teigiamų ir 6 neigiamus. Komisija atskleidė pavardes ir adresus asmenų, kurie sutiko, kad tokia informacija būtų atskleista. [*Bavarian Lager*] ombudsmeno institucijai nurodė, kad Komisijos jai pateiktos informacijos nepakako.

<...>

- 34 2003 m. gruodžio 5 d. elektroniniu laišku [*Bavarian Lager*], remdamasi Reglamentu Nr. 1049/2001, paprašė Komisijos leisti susipažinti su šio sprendimo 27 punkte nurodyta informacija.
- 35 Komisija į šią paraišką atsakė 2004 m. sausio 27 d. laišku, kuriame nurodė, kad tam tikri su [1996 m. spalio 11 d.] susitikimu susiję dokumentai gali būti paviešinti, tačiau atkreipė [*Bavarian Lager*] dėmesį į tai, kad penkios pavardės 1996 m. spalio 11 d. susitikimo protokole yra uždengtos, nes du asmenys aiškiai prieštaravo, kad jų tapatybė būtų atskleista, o su kitais trimis asmenimis Komisijai nepavyko susisiekti.
- 36 2004 m. vasario 9 d. elektroniniu laišku [*Bavarian Lager*] pateikė kartotinę paraišką Reglamento Nr. 1049/2001 7 straipsnio 2 dalies prasme, siekdama, kad jai būtų pateiktas visas 1996 m. spalio 11 d. susitikimo protokolas, kuriame būtų nurodytos visų dalyvių pavardės.

37 [Ginčijamu sprendimu] Komisija atmetė kartotinę [*Bavarian Lager*] paraišką. Ji patvirtino, kad paraiškai atskleisti kitų dalyvių pavardes yra taikomas Reglamentas Nr. 45/2001. Kadangi [*Bavarian Lager*] neįrodė tokio atskleidimo akivaizdaus ir teisėto tikslo bei jo būtinybės, minėto reglamento 8 straipsnyje numatyti reikalavimai nebuvo įvykdyti, todėl reikėjo taikyti Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 1 dalies b punkte numatytą išimtį. Komisija pridūrė, kad net jei asmens duomenų apsaugos taisyklės nebūtų taikomos, vis dėlto pagal Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 2 dalies trečią įtrauką ji gali atsakyti atskleisti kitas pavardes, kad nepakenktų savo galimybei atlikti tyrimus.“

## Procesas Pirmosios instancijos teisme ir skundžiamas sprendimas

20 Skundžiamu sprendimu Pirmosios instancijos teismas panaikino ginčijamą sprendimą.

21 Dėl galimybės susipažinti su visu 1996 m. spalio 11 d. susitikimo protokolu Pirmosios instancijos teismas skundžiamo sprendimo 90–95 punktuose nurodė, kad *Bavarian Lager* prašymas grindžiamas Reglamentu Nr. 1049/2001. Priminęs, kad pagal šio reglamento 6 straipsnio 1 dalį pareiškėjas nebūtinai turi pagrįsti savo paraišką, t. y. įrodyti kokį nors interesą, kad jam būtų leista susipažinti su prašomais dokumentais, Pirmosios instancijos teismas išnagrinėjo minėto reglamento 4 straipsnio 1 dalies b punkte numatytą išimtį, pagal kurią neleidžiama pateikti informacijos, jei dėl jos atskleidimo nukentėtų individo privataus gyvenimo ir integralumo apsauga.

- 22 Skundžiamo sprendimo 96–119 punktuose Pirmosios instancijos teismas išnagrino Reglamento Nr. 45/2001 ir Nr. 1049/2001 sąsają. Pažymėjęs, kad Reglamento Nr. 45/2001 15 konstatuojamojoje dalyje nurodyta, jog teisė susipažinti su dokumentais, įskaitant dokumentus, kuriuose yra asmens duomenų, reguliuojama EB 255 straipsniu, Pirmosios instancijos teismas pabrėžė, kad pagal Reglamento Nr. 1049/2001 11 konstatuojamąją dalį, svarstydamos išimtis, institucijos turėtų atsižvelgti į Europos Sąjungos teisės aktais įtvirtintus ir visoms Sąjungos veiklos sritims taikomos asmens duomenų apsaugos principus, taigi ir į Reglamente Nr. 45/2001 nustatytus principus.
- 23 Remdamasis „asmens duomenų“ ir „asmens duomenų tvarkymo“ apibrėžimais, pateiktais Reglamento Nr. 45/2001 2 straipsnio a ir b punktuose, Pirmosios instancijos teismas skundžiamo sprendimo 105 punkte nusprendė, kad duomenų atskleidimas perduodant, platinant ar kitaip padarant juos prieinamus patenka į „tvarkymo“ sąvoką, taigi Reglamentu Nr. 45/2001 numatyta nuo Reglamento Nr. 1049/2001 nepriklausoma galimybė paviėšinti tam tikrus asmens duomenis.
- 24 Skundžiamo sprendimo 106 punkte Pirmosios instancijos teismas pažymėjo, jog tam, kad tvarkymas būtų teisėtas pagal Reglamento Nr. 45/2001 5 straipsnio a arba b punktą, jis turi būti būtinas vykdant užduotis visuomenės labai arba laikantis duomenų valdytojui nustatyto teisinio įpareigojimo. Pirmosios instancijos teismas toliau nurodė, kad Reglamento Nr. 1049/2001 2 straipsnyje numatyta bet kurio Sąjungos piliečio ir bet kurio fizinio ar juridinio asmens, gyvenančio ar turinčio registruotą buveinę valstybėje narėje, teisė susipažinti su institucijų dokumentais yra teisinis įpareigojimas Reglamento Nr. 45/2001 5 straipsnio b punkto prasme. Todėl jei Reglamentas Nr. 1049/2001 įpareigoja perduoti duomenis ir šis perdavimas yra „tvarkymas“ Reglamento Nr. 45/2001 2 straipsnio b punkto prasme, perdavimas dėl šio reglamento 5 straipsnio tampa teisėtas.

- 25 Kalbėdamas apie Reglamento Nr. 45/2001 8 straipsnio b punkte numatytą pareigą įrodyti duomenų perdavimo būtinybę ir šio reglamento 18 straipsnyje numatytą duomenų subjekto teisę nesutikti su duomenų atskleidimu, Pirmosios instancijos teismas skundžiamo sprendimo 107–109 punktuose nusprendė:

„107 Dėl Reglamento Nr. 45/2001 8 straipsnio b punkte numatytos pareigos įrodyti duomenų perdavimo jam būtinybę reikia priminti, kad teisei susipažinti su dokumentais, kuriuose yra asmens duomenų, taikomas Reglamentas Nr. 1049/2001 ir kad pagal šio reglamento 6 straipsnio 1 dalį pareiškėjas nebūtinai turi pagrįsti savo paraišką, t. y. įrodyti kokį nors interesą, kad jam būtų leista susipažinti su prašomais dokumentais <...>. Todėl kai asmens duomenys yra perduodami įgyvendinant Reglamento Nr. 1049/2001 2 straipsnį, visiems Sąjungos piliečiams numatanti teisę susipažinti su dokumentais, taikomas minėtas reglamentas, o pareiškėjas neprivalo įrodyti duomenų perdavimo jam būtinybės Reglamento Nr. 45/2001 8 straipsnio b punkto prasme. Iš tikrųjų, jei kaip papildomos Reglamente Nr. 45/2001 nustatytos sąlygos būtų reikalaujama, kad pareiškėjas įrodytų dokumentų perdavimo jam būtinybę, toks reikalavimas prieštarautų Reglamento Nr. 1049/2001 tikslui suteikti visuomenei kuo platesnę teisę susipažinti su institucijų turimais dokumentais.

- 108 Be to, kadangi pagal Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 1 dalies b punktą teisė susipažinti su dokumentu nesuteikiama tuo atveju, kai tokio dokumento atskleidimas galėtų pakenkti individo privačiam gyvenimui ir integralumui, perdavimas, kuriam ši išimtis netaikoma, iš esmės negali pažeisti teisėtų duomenų subjekto interesų Reglamento Nr. 45/2001 8 straipsnio b punkto prasme.

- 109 Dėl duomenų subjekto teisės nesutikti Reglamento Nr. 45/2001 18 straipsnis numato, kad šis subjektas turi teisę bet kada dėl įtikinamų teisėtų priežasčių, susijusių su konkrečia jo padėtimi, nesutikti dėl savo asmens duomenų tvarkymo, išskyrus minėto reglamento 5 straipsnio b punkte numatytus atvejus. Todėl atsižvelgiant į tai, kad Reglamente Nr. 1049/2001 nurodytas tvarkymas yra pareiga Reglamento Nr. 45/2001 5 straipsnio b punkto prasme, duomenų subjektas iš esmės neturi teisės nesutikti. Vis dėlto, kadangi Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 1 dalies b punktas yra šios pareigos išimtis, ja remiantis reikia atsižvelgti į asmens duomenų atskleidimo pasekmes.“
- 26 Galiausiai Pirmosios instancijos teismas nusprendė, kad Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 1 dalies b punkte numatyta išimtis turi būti aiškinama siaurai ir ji susijusi tik su asmens duomenimis, kurie gali konkrečiai ir realiai pažeisti individo privataus gyvenimo ir integralumo apsaugą. Šių pažeidimų tyrimas turi būti atliekamas atsižvelgiant į 1950 m. lapkričio 4 d. Romoje pasirašytos Europos žmogaus teisių ir pagrindinių laisvių apsaugos konvencijos (toliau – EŽTK) 8 straipsnį ir šiuo pagrindu susiformavusią teismų praktiką.
- 27 Pirmosios instancijos teismas skundžiamo sprendimo 133 punkte apibendrintai, o 139 punkte konkrečiai nusprendė, kad Komisija, konstatuodama, jog *Bavarian Lager* neįrodė akivaizdaus ir pagrįsto tikslo bei būtinybės sužinoti penkių 1996 m. spalio 11 d. susitikime dalyvavusių asmenų, kurie po susitikimo nesutiko, kad jų tapatybė būtų atskleista *Bavarian Lager*, pavardes, padarė teisės klaidą.
- 28 Dėl išimties, susijusios su inspekcijų, tyrimų ir audito tikslų apsauga, numatytos Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 2 dalies trečioje įtraukoje, pažymėtina, kad

Pirmosios instancijos teismas apskritai atmetė šios nuostatos taikymo galimybę ir konkrečiai nurodė, kad konfidencialus tvarkymas gali būti suteiktas tik pareiškėjo prašymu ir kad ši apsauga yra pateisinama tik tuo atveju, jei vis dar vyksta aptariama procedūra.

## Procesas Teisingumo Teisme ir šalių reikalavimai

29 2008 m. birželio 13 d. Teisingumo Teismo pirmininko nutartimi Didžiosios Britanijos ir Šiaurės Airijos Karalystei bei Europos Sąjungos Tarybai buvo leista įstoti į bylą palaikyti Komisijos reikalavimų. Suomijos Respublikai ir Švedijos Karalystei buvo leista įstoti į bylą palaikyti *Bavarian Lager* reikalavimų, o Danijos Karalystei buvo leista įstoti į bylą palaikyti *Bavarian Lager* ir Europos duomenų apsaugos priežiūros pareigūno reikalavimų.

30 Komisija Teisingumo Teismo prašo:

- panaikinti skundžiamą sprendimą, kiek juo panaikinamas ginčijamas sprendimas,
- priimti galutinį sprendimą dėl šio apeliacinio skundo dalyką sudarančių klausimų ir
- priteisti iš *Bavarian Lager* [Komisijos] bylinėjimosi išlaidas pirmojoje instancijoje ir apeliacinėje instancijoje arba, jei [Komisija] pralaimėtų bylą, priteisti iš jos pusę *Bavarian Lager* pirmojoje instancijoje patirtų bylinėjimosi išlaidų.



31 Taryba Teisingumo Teismo prašo:

- panaikinti skundžiamą sprendimą ir
  
- priteisti iš *Bavarian Lager* bylinėjimosi išlaidas.

32 Jungtinė Karalystė Teisingumo Teismo prašo:

- patenkinti Komisijos apeliacinį skundą ir pripažinti šios institucijos nurodytus reikalavimus.

33 *Bavarian Lager* Teisingumo Teismo prašo:

- atmesti visą Komisijos apeliacinį skundą ir
  
- priteisti iš Komisijos *Bavarian Lager* pirmojoje instancijoje ir šioje apeliacinėje instancijoje patirtas bylinėjimosi išlaidas arba, jei apeliacinis skundas būtų patenkintas, nurodyti kiekvienai šaliai padengti savo bylinėjimosi išlaidas.

<sup>34</sup> Danijos Karalystė, Suomijos Respublika, Švedijos Karalystė ir Europos duomenų apsaugos priežiūros pareigūnas Teisingumo Teismo prašo:

— atmesti visą apeliacinį skundą.

### **Dėl prašymo atnaujinti žodinę proceso dalį**

<sup>35</sup> 2009 m. lapkričio 11 d. ir 13 d. laiškais Komisija ir Europos duomenų apsaugos priežiūros pareigūnas paprašė atnaujinti žodinę proceso dalį.

<sup>36</sup> Teisingumo Teismas gali savo nuožiūra, generalinio advokato siūlymu arba šalių prašymu priimti nutartį atnaujinti žodinę proceso dalį pagal Procedūros reglamento 61 straipsnį, jeigu mano, kad nepakanka informacijos arba kad byla turi būti nagrinėjama remiantis argumentu, dėl kurio šalys nepareiškė savo nuomonių (2009 m. rugsėjo 8 d. Sprendimo *Liga Portuguesa de Futebol Profissional ir Bwin International*, C-42/07, Rink. p. I-7633, 31 punktas ir nurodyta teismų praktika).

<sup>37</sup> Savo prašymuose Komisija ir Europos duomenų apsaugos priežiūros pareigūnas tik tvirtina, kad generalinės advokatės išvada pagrįsta argumentais, dėl kurių nebuvo pareikštos nuomonės nei Pirmosios instancijos teisme, nei Teisingumo Teisme.

- 38 Teisingumo Teismas mano, kad šiuo atveju pakanka informacijos, kad būtų priimtas sprendimas jam pateiktoje nagrinėti byloje, ir kad šios bylos nereikia nagrinėti remiantis argumentais, kurių jos dalyviai neaptarė.
- 39 Taigi nereikia atnaujinti žodinės proceso dalies.

### **Dėl apeliacinio skundo**

- 40 Grįsdama savo apeliacinį skundą Komisija nurodo tris pagrindus:
- Pirmosios instancijos teismas nurodęs, kad Reglamento Nr. 45/2001 8 straipsnio b punktas netaikomas šioje byloje, klaidingai išaiškino ir pritaikė Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 1 dalies b punktą,
  - siaurai aiškindamas Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 1 dalies b punkte numatytą sąlygą ir į jos taikymo sritį neįtraukdamas Sąjungos teisės aktų, susijusių su dokumente nurodytų asmens duomenų apsauga, Pirmosios instancijos teismas padarė teisės klaidą,
  - aiškindamas minėto reglamento 4 straipsnio 2 dalies trečią įtrauką Pirmosios instancijos teismas padarė klaidą, nes tyrimų konfidencialumo apsaugą taikė tik skundo pareiškėjams, o šios apsaugos pratęsimą susiejo su reikalavimu, kad tyrimas dar nebūtų pasibaigęs.

**Teisingumo Teismo vertinimas**

- 41 Atsižvelgiant į tai, kad du pirmieji apeliacinio skundo pagrindai labai panašūs, juos reikia nagrinėti kartu.
- 42 Komisija, palaikoma Jungtinės Karalystės ir Tarybos, iš esmės tvirtina, kad Pirmosios instancijos teismas padarė teisės klaidą savo išvadose, susijusiose su Reglamente Nr. 1049/2001 4 straipsnio 1 dalies b punkte numatytos išimties taikymu, todėl tam tikros Reglamente Nr. 45/2001 nuostatos tapo neveiksmingos.
- 43 Komisija mano, jog Pirmosios instancijos teismas priėmė sprendimą neatsižvelgdamas į Reglamente Nr. 1049/2001 4 straipsnio 1 dalies b punkto antrą sakinio dalį, kurioje nustatyta, kad institucijos nesuteikia galimybės susipažinti su dokumentais, dėl kurių atskleidimo nukentėtų apsauga, susijusi su individo privatumu ir neliečiamumu, „ypač pagal asmens duomenų apsaugą reglamentuojančius Bendrijos teisės aktus“. Pirmosios instancijos teismas šioje nuostatoje numatytą išimtį aiškino atsižvelgdamas tik į EŽTK 8 straipsnį ir šiuo pagrindu susiformavusią teismų praktiką.
- 44 Dėl šio klaidingo 4 straipsnio 1 dalies b punkte numatytos išimties aiškinimo tam tikros Reglamente Nr. 45/2001 nuostatos, būtent 8 straipsnio b punktas ir 18 straipsnio a punktas, tapo neveiksmingos.

- 45 Konkrečiai kalbant, Komisija mano, jog suteikdamas viršenybę Reglamente Nr. 1049/2001 6 straipsnio 1 daliai, kurioje numatyta, kad pareiškėjas nebūtinai turi nurodyti priežastį, dėl kurios pateikiama paraiška pagal galimybę visuomenei susipažinti su dokumentais reglamentuojančias taisykles, Pirmosios instancijos teismas Reglamente Nr. 45/2001 8 straipsnio b dalį, pagal kurią asmens duomenų gavėjams nustatoma pareiga įrodyti būtinybę gauti perduotus duomenis, padarė neveiksmingą.
- 46 Reglamente Nr. 45/2001 8 straipsnio b punkte nustatyta asmens duomenų gavėjo pareiga įrodyti, kad jis siekia teisėto tikslo, yra viena iš svarbiausių visų Europos Sąjungos teisės aktų, susijusių su duomenų apsauga, nuostatų. Taigi, institucijos turimame dokumente esančių asmens duomenų atskleidimas yra ir visuomenės galimybė susipažinti su dokumentu pagal Reglamentą Nr. 1049/2001, ir asmens duomenų tvarkymas pagal Reglamentą Nr. 45/2001, o Pirmosios instancijos teismas į tai neatsižvelgė.
- 47 Komisija priduria, jog nusprenddamas, kad prašyti pateikti asmens duomenis galima tik turint teisinę pareigą, kylančią iš visuomenės teisės susipažinti su dokumentais, kaip numatyta Reglamente Nr. 45/2001 5 straipsnio b punkte, Pirmosios instancijos teismas panaikino to paties reglamento 18 straipsnio a punkto, kuriuo duomenų subjektui suteikiama teisė bet kada dėl įtakingamų teisėtų priežasčių, susijusių su konkrečia jo padėtimi, nesutikti, kad būtų tvarkomi jo asmens duomenys, veiksmingumą.
- 48 Reikia pažymėti, kad Pirmosios instancijos teismas didelę savo argumentų dalį, būtent skundžiamo sprendimo 96–119 punktus, skiria reglamentų Nr. 45/2001 ir Nr. 1049/2001 santykiui nagrinėti, o šio sprendimo 121–139 punktuose bylai taiko šiuo nagrinėjimu nustatytus kriterijus.

- 49 Kaip skundžiamo sprendimo 98 punkte teisingai pažymėjo Pirmosios instancijos teismas, nagrinėdamas santykį tarp reglamentų Nr. 1049/2001 ir Nr. 45/2001, norint šioje byloje taikyti Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 1 dalies b punkte numatytą išimtį, reikia atminti, kad minėtų reglamentų tikslai skirtingi. Pirmuoju siekiama užtikrinti kuo didesnę viešųjų valdžios institucijų sprendimų priėmimo procedūros ir informacijos, kuria grindžiami jų sprendimai, skaidrumą. Taigi jis skirtas tam, kad kuo labiau būtų palengvintas teisės susipažinti su dokumentais įgyvendinimas ir skatinama gera administracinė praktika. Antruoju siekiama užtikrinti fizinių asmenų pagrindinių laisvių ir teisių, be kita ko, teisės į privatų gyvenimą tvarkant asmens duomenis, apsaugą.
- 50 Kaip matyti iš Reglamento Nr. 45/2001 2 konstatuojamosios dalies, Sąjungos teisės aktų leidėjas siekė nustatyti „visapusišką [visavertę]“ apsaugos sistemą, o remiantis šio reglamento 12 konstatuojamąja dalimi, nusprendė esant būtina „visoje Bendrijoje užtikrinti nuoseklų ir vienodą taisyklių, reglamentuojančių asmenų pagrindinių teisių ir laisvių apsaugą, taikymą tvarkant asmens duomenis“.
- 51 Pagal tą pačią 12 konstatuojamąją dalį asmens duomenų subjektams suteiktos teisės apsaugos asmens duomenų tvarkymo atžvilgiu priskiriamos taisyklėms, reglamentuojančioms asmenų pagrindinių teisių ir laisvių apsaugą. Sąjungos teisės aktų leidėjas mano, kad Sąjungos teisės aktų, susijusių su asmens duomenų tvarkymu, tikslas – apsaugoti asmens pagrindines teises ir laisves.
- 52 Pagal Reglamento Nr. 45/2001 7 ir 14 konstatuojamąsias dalis tai yra „privalomos priemonės“, kurios taikomos „visiems Bendrijos visų institucijų tvarkomiems asmens duomenims“ ir „bet kuriuo tikslu“.

- 53 Reglamentas Nr. 1049/2001, kaip matyti iš jo 1 konstatuojamosios dalies, priimtas įgyvendinant ES 1 straipsnio antroje pastraipoje nurodytą siekį pažymėti naują etapą dar glaudesnės sąjungos tarp Europos tautų kūrimo procese, kur visi sprendimai yra priimami kuo atviriau bei kuo arčiau piliečių.
- 54 Pagal šio reglamento 2 konstatuojamąją dalį atvirumas leidžia piliečiams artimiau dalyvauti sprendimų priėmimo procese bei garantuoja didesnę valdymo teisėtumą ir veiksmingumą bei aukštesnę atskaitomybę piliečiui mastą demokratinėje sistemoje.
- 55 Reglamente Nr. 1049/2001 visuomenės teisė susipažinti su institucijų dokumentais įtvirtinta kaip bendroji taisyklė, tačiau taip pat numatytos jos išimtys, susijusios su tam tikrais viešais ir privačiais interesais. Konkrečiai kalbant, šio reglamento 11 konstatuojamojoje dalyje primenama, kad „svarstydamos dėl išimčių, institucijos turėtų atsižvelgti į Sąjungos teisėje numatytus principus dėl asmeninių duomenų apsaugos visoje Sąjungos veikloje“.
- 56 Reglamentai Nr. 45/2001 ir Nr. 1049/2001 buvo priimti beveik tuo pat metu. Juose nėra nuostatų, kuriose būtų aiškiai numatyta vieno iš reglamentų viršenybė kito atžvilgiu. Todėl iš esmės reikia užtikrinti jų neribotą taikymą.
- 57 Vienintelis akivaizdus ryšys tarp šių dviejų reglamentų nustatytas Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 1 dalies b punkte, kuriame numatyta teisės susipažinti su dokumentu išimtis, jei dėl jo atskleidimo nukentėtų individo privataus gyvenimo ir integralumo apsauga, numatyta, be kita ko, asmens duomenų apsaugą reglamentuojančiais Bendrijos teisės aktais.

- 58 Skundžiamo sprendimo 111–120 punktuose Pirmosios instancijos teismas apribojo šioje nuostatoje numatytos išimties taikymą tik situacijoms, kai pažeidžiami individo privatus gyvenimas ir integralumas pagal EŽTK 8 straipsnį ir jo pagrindu susiformavusią Europos Žmogaus Teisių Teismo praktiką, neatsižvelgęs į Sąjungos teisės aktus, susijusius su asmens duomenų apsauga, visų pirma į Reglamentą Nr. 45/2001.
- 59 Reikia pažymėti, kad taip Pirmosios instancijos teismas nepaisė Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 1 dalies b punkto, kuris yra nedaloma nuostata ir kuriuo reikalaujama, kad individo privataus gyvenimo ir integralumo galimas pažeidimas visada būtų nagrinėjamas ir vertinamas pagal Sąjungos teisės aktus, susijusius su asmens duomenų apsauga, visų pirma pagal Reglamentą Nr. 45/2001.
- 60 Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 1 dalies b punktu nustatytas specialus režimas ir sustiprinama asmens, kuriuo duomenys tam tikrais atvejais gali būti atskleisti visuomenei, apsauga.
- 61 Pagal Reglamento Nr. 45/2001 1 straipsnio 1 dalį šio reglamento tikslas yra užtikrinti „fizinį asmenų pagrindines teises ir laisves, o svarbiausia – su asmens duomenų tvarkymu susijusią jų teisę į privataus gyvenimo neliečiamumą“. Ši nuostata neleidžia skirti asmens duomenų tvarkymo į dvi kategorijas, t. y. į kategoriją, kurios atveju šis tvarkymas būtų nagrinėjamas remiantis tik EŽTK 8 straipsniu ir Europos Žmogaus Teisių Teismo praktika, susijusia su šiuo straipsniu, ir į kategoriją, kurios atveju minėtam tvarkymui būtų taikomos Reglamento Nr. 45/2001 nuostatos.



- 62 Iš Reglamento Nr. 45/2001 15 konstatuojamosios dalies pirmo sakinio matyti, kad Sąjungos teisės aktų leidėjas nurodė būtinybę taikyti ES 6 straipsnį, o per jį ir EŽTK 8 straipsnį, „jeigu Bendrijos institucijos ar įstaigos asmens duomenis tvarko vykdydamos tokią veiklą, kuriai netaikomas šis reglamentas, pirmiausia tokią, kuri nurodyta [ES sutarties redakcijos, galiojusios iki Lisabonos sutarties] V ir VI antraštinėse dalyse“. Tačiau ši nuoroda nereikalinga, jei duomenys tvarkomi vykdant tokią veiklą, kuriai taikomas minėtas reglamentas, nes akivaizdu, jog tokiais atvejais taikomas pats Reglamentas Nr. 45/2001.
- 63 Iš to matyti, kad jei prašymu pagal Reglamentą Nr. 1049/2001 siekiama susipažinti su dokumentais, kuriuose yra asmens duomenų, taikomos visos Reglamento Nr. 45/2001 nuostatos, įskaitant ir jo 8 bei 18 straipsnius.
- 64 Be to, neatsižvelgdamas į Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 1 dalies b punkte esančią nuorodą į Sąjungos teisės aktus asmens duomenų apsaugos srityje, taigi ir į Reglamentą Nr. 45/2001, Pirmosios instancijos teismas skundžiamo sprendimo 107 punkte netaikė Reglamento Nr. 45/2001 8 straipsnio b punkto, o minėto sprendimo 109 punkte – šio reglamento 18 straipsnio. Tačiau šie straipsniai yra esminės Reglamentu Nr. 45/2001 nustatyto apsaugos sistemos nuostatos.
- 65 Todėl Pirmosios instancijos teismo pateiktas specialusis ir ribotas Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 1 dalies b punkto aiškinimas neatitinka tos pusiausvyros, kurią Sąjungos teisės aktų leidėjas siekė nustatyti tarp nagrinėjamų reglamentų.

- 66 Nagrinėjamu atveju iš bylos medžiagos, būtent iš ginčijamo sprendimo, matyti, kad *Bavarian Lager* pateikus 1998 m. gegužės 4 d., 2003 m. gruodžio 5 d. ir 2004 m. vasario 9 d. paraiškas, Komisija jai nusiuntė dokumentą su 1996 m. spalio 11 d. susitikimo protokolu, neatskleisdama penkių pavardžių. Dėl šių penkių pavardžių pažymėtina, kad su trimis asmenimis Komisija negalėjo susisiekti dėl sutikimo atskleisti jų pavardes, o du likusieji asmenys aiškiai nesutiko, kad jų tapatybė būtų atskleista.
- 67 Atsisakydama leisti susipažinti su visu šiuo dokumentu Komisija rėmėsi Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 1 dalies b punktu ir Reglamento Nr. 45/2001 8 straipsniu.
- 68 Reikia pažymėti, kad skundžiamo sprendimo 104 punkte Pirmosios instancijos teismas, analizuodamas Reglamento Nr. 45/2001 2 straipsnio a punktą, t. y. „asmens duomenų“ sąvoką, teisingai konstatavo, kad pavardės ir vardai gali būti laikomi asmens duomenimis.
- 69 Minėto sprendimo 105 punkte analizuodamas to paties reglamento 2 straipsnio b punktą, t. y. „asmens duomenų tvarkymo“ sąvoką, jis taip pat teisingai nustatė, kad tokių duomenų atskleidimas patenka į „tvarkymo“ apibrėžimą minėto reglamento prasme.
- 70 Skundžiamo sprendimo 122 punkte Pirmosios instancijos teismas teisingai nusprendė, kad 1996 m. spalio 11 d. susitikimo protokole esančiame susitikimo dalyvių sąrašė yra asmens duomenų Reglamento Nr. 45/2001 2 straipsnio a punkto prasme, nes iš jo gali būti nustatyta šiame susitikime dalyvavusių asmenų tapatybė.

- 71 Taigi, pagrindinis klausimas, į kurį reikia atsakyti, ar Komisija galėjo leisti susipažinti su dokumentu, kuriame yra penkios 1996 m. spalio 11 d. susitikimo dalyvių pavardės, nepažeisdama Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 1 dalies b punkto ir Reglamento Nr. 45/2001.
- 72 Pirmiausia reikia pažymėti, kad *Bavarian Lager* galėjo susipažinti su visa informacija apie 1996 m. spalio 11 d. susitikimą, įskaitant ir dalyvių nuomones, nurodant šių dalyvių pareigas.
- 73 Komisija, 1998 m. gegužės 4 d. gavusi pirmą *Bavarian Lager* paraišką, paprašė 1996 m. spalio 11 d. susitikimo dalyvių sutikimo atskleisti jų pavardes. Kaip Komisija nurodė 2003 m. kovo 18 d. sprendime, ši procedūra atitiko tuo metu galiojusioje Direktyvoje 95/46 nustatytus reikalavimus.
- 74 2003 m. gruodžio 5 d. gavusi naują *Bavarian Lager* paraišką atskleisti visą 1996 m. spalio 11 d. susitikimo protokolą, Komisija 2004 m. sausio 27 d. šiai įmonei pranešė, kad dėl naujų reglamentų Nr. 45/2001 ir Nr. 1049/2001 įsigaliojimo ji turinti šią paraišką nagrinėti pagal specialų minėtų reglamentų režimą, numatytą, be kita ko, Reglamento Nr. 45/2001 8 straipsnio b punkte.
- 75 Vertinant tiek pagal seną Direktyvos 95/46 režimą, tiek pagal reglamentus Nr. 45/2001 ir Nr. 1049/2001, Komisija, patikrinusi, ar duomenų subjektai sutinka, kad jų asmens duomenys būtų atskleisti, pasielgė teisingai.

- 76 Reikia konstatuoti, kad atskleisdama ginčijamo dokumento versiją be penkių 1996 m. spalio 11 d. susitikimo dalyvių pavardžių Komisija nepažeidė Reglamento Nr. 1049/2001 nuostatų ir buvo pakankami atvira.
- 77 Reikalaujama, kad *Bavarian Lager* įrodytų penkių asmenų, nedavusių aiškaus sutikimo [atskleisti jų asmens duomenis], asmens duomenų perdavimo būtinybę, Komisija taikė Reglamento Nr. 45/2001 8 straipsnio b punkto nuostatas.
- 78 Kadangi *Bavarian Lager* nepateikė jokių aiškių ir pagrįstų įrodymų ir nenurodė kokio nors įtikinamo argumento, kurie patvirtintų šių asmens duomenų perdavimo būtinybę, Komisija negalėjo įvertinti skirtingų šalių interesų ir į juos atsižvelgti. Ji taip pat negalėjo patikrinti, ar nėra priežasties manyti, kad gali būti pažeisti teisėti duomenų subjekto interesai, kaip tai įpareigoja Reglamento Nr. 45/2001 8 straipsnio b punktas.
- 79 Iš to, kas išdėstyta, matyti, kad Komisija teisingai atmetė paraišką leisti susipažinti su visu 1996 m. spalio 11 d. susitikimo protokolu.
- 80 Taigi, Pirmosios instancijos teismas skundžiamo sprendimo 133 ir 139 punktuose padarė teisės klaidą nuspręsdamas, kad nagrinėjamoje byloje Komisija neteisingai taikė Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 1 dalies b punktą ir konstatavo, kad *Bavarian Lager* neįrodė akivaizdaus ir pagrįsto tikslo bei būtinybės gauti visą nagrinėjamą dokumentą.

81 Atsižvelgiant į visus šiuos motyvus, net nenagrinėjus kitų bylos šalių argumentų ir pagrindų, reikia panaikinti skundžiamą sprendimą, kiek juo panaikinamas ginčijamas sprendimas.

### **Dėl skundžiamo sprendimo panaikinimo pasekmių**

82 Pagal Teisingumo Teismo statuto 61 straipsnio pirmą pastraipą, kai Pirmosios instancijos teismo sprendimas yra panaikinamas, Teisingumo Teismas pats gali priimti galutinį sprendimą, jeigu toje bylos stadijoje tai galima daryti.

83 Toks yra šios bylos atvejis.

84 Kaip Teisingumo Teismas konstatavo šio sprendimo 69 ir 73 punktuose, ginčijamas sprendimas nepažeidė reglamentų Nr. 45/2001 ir Nr. 1049/2001 nuostatų.

85 Taigi *Bavarian Lager* ieškinys dėl minėto sprendimo panaikinimo turi būti atmestas.

**Dėl bylinėjimosi išlaidų**

- 86 Procedūros reglamento 122 straipsnio pirmoje pastraipoje numatyta, kad jeigu apeliacinis skundas yra pagrįstas ir pats Teisingumo Teismas priima galutinį sprendimą byloje, jis sprendžia bylinėjimosi išlaidų klausimą. Pagal to paties reglamento 69 straipsnio, taikomo apeliaciniame procese pagal jo 118 straipsnį, 2 dalį pralaimėjusiai šaliai nurodoma padengti išlaidas, jeigu laimėjusi šalis to reikalavo. Pagal Procedūros reglamento 69 straipsnio 4 dalį, taip pat taikomą apeliaciniam procesui pagal to paties reglamento 118 straipsnį, į bylą įstojusios valstybės narės ir institucijos pačios padengia savo išlaidas. Teisingumo Teismas gali nurodyti kitoms į bylą įstojusioms šalims pačioms padengti savo išlaidas.
- 87 Kadangi Komisija prašė priteisti bylinėjimosi išlaidas ir *Bavarian Lager* pralaimėjo bylą apeliaciniame procese, ji turi jas padengti.
- 88 Kadangi Komisija prašė priteisti iš *Bavarian Lager* bylinėjimosi išlaidas pirmojoje instancijoje ir ieškinys, pateiktas Pirmosios instancijos teisme, buvo atmestas, *Bavarian Lager* turi padengti bylinėjimosi išlaidas pirmojoje instancijoje.
- 89 Danijos Karalystė, Suomijos Respublika, Švedijos Karalystė, Jungtinė Karalystė, Taryba ir Europos duomenų apsaugos priežiūros pareigūnas padengia savo bylinėjimosi išlaidas.

Remdamasis šiais motyvais, Teisingumo Teismas (didžioji kolegija) nusprendžia:

- 1. Panaikinti 2007 m. lapkričio 8 d. Europos Bendrijų Pirmosios instancijos teismo sprendimą *Bavarian Lager prieš Komisiją* (T-194/04), kiek juo panaikinamas 2004 m. kovo 18 d. Komisijos sprendimas, kuriuo atmesta paraiška leisti susipažinti su visu 1996 m. spalio 11 d. susitikimo protokolu atskleidžiant visas jame nurodytas pavardes, ir kiek juo nurodoma Europos Komisijai padengti *The Bavarian Lager Co. Ltd.* bylinėjimosi išlaidas.**
- 2. Atmesti *The Bavarian Lager Co. Ltd.* ieškinį dėl 2004 m. kovo 18 d. Komisijos sprendimo, kuriuo atmesta paraiška leisti susipažinti su visu 1996 m. spalio 11 d. susitikimo protokolu atskleidžiant visas jame nurodytas pavardes, panaikinimo.**
- 3. Nurodyti *The Bavarian Lager Co. Ltd.* padengti Europos Komisijos bylinėjimosi apeliaciniame procese ir pirmojoje instancijoje išlaidas.**
- 4. Nurodyti Danijos Karalystei, Suomijos Respublikai, Švedijos Karalystei, Jungtinei Didžiosios Britanijos ir Šiaurės Airijos Karalystei, Europos Sąjungos Tarybai ir Europos duomenų apsaugos priežiūros pareigūnui padengti savo bylinėjimosi išlaidas.**

Parašai.